

Když na tah, tak s holkama!

Napsal uživatel Karel Vidimský - Cimbura
Pondělí, 18 Říjen 2021 22:12

Přesto, že vybaven lehce obskurním titulkem, je tento příspěvek pokusem o solidní reportáž z ještě solidnější premiéry nového hudebního cyklu **Holky na tahu**, který představila, spolu se šesti zpívajícími dámami, Produkční skupina Slávka Maděry. Vystoupily v něm

Jana Šimková

z jaroměřského AltanTria Dvajaja,

Planeta Anna

,
Eva Blondýna Suková

,
Zuzka Vilímová

ze skupiny VilMa,

Saša Niklíčková

a jako hvězda večera

Bára Štěpánová

. Všechny jsme je viděli 16. října mezi 16. a 19. hodinou v pražském klubu Carpe diem.

Jako první vystupující uvedl moderátor David Šitavanc na scénu

Janu Šimkovou

. Tahle dáma velmi dobře zpívá a hraje na kytaru (a taky na banjo) melodie a chytré texty svého manžela Pavla, se kterým běžně i vystupuje. V Carpe diem tentokrát ne, což byla chyba, jejíž vinou pro mne zvuk písniček lehce pokulhával. Navíc zde měla Jana svoji pražskou sólovou premiéru, což ji rozhodně neuklidňovalo, ale ustála to. Takže vlastně dobře!

Po dohodě s produkcí si zajímavá písničkářka, kytaristka a zpěvačka **Planeta Anna** přivedla na scénu spoluhráče

Omara Rojase

zvaného Omarojazz, cajonistu a hráče na sampler Roland SPDXS a udělala dobře! Spojení akustické kytary, cajonu a elektroniky dávalo Anniným písničkám zajímavý, charakteristický zvuk, pro který jsem nadšen namnoze nestačil usledovat její převážně citově emotivní texty. Můj dojem z tohoto vystoupení byl ale každopádně velmi dobrý.

Když do Carpe diem dorazila

Eva Blondýna Suková

, na baru na ní čekala kartonová krabice. Její zásluhou s radostí vnesla do svého setu překvapení pro všechny přítomné i pro sebe! Nakladatelství Galén jí tam totiž poslalo prvních padesát kousků jejího debutového alba

Nevolej mi do nebe!

, které ještě neviděla, adjustovaného do nevšedních, působivých přebalů s fotkami originálních loutek Beáty Dercové, představujících protagonisty desky, Evu a kytaristu Norbiho Kovácse... Blondýnino vystoupení, poskládané tradičně z jejích autorských písniček a veršů, to byla výrazná pecka, po které možná mnozí neočekávali další a větší, leč...!!!

Leč následující vystoupení vytvořilo dokonalý, kvalitní předěl, po němž následovaly... Ale o tom vlastně až později! **Zuzka Vilímová** nepatří ke zkušeným sólistkám a na rozdíl od všech dosud jmenovaných nemá svůj autorský repertoár. Zpívala a na klávesy hrála písně, které má ráda, některé v původním anglickém znění, a dělala to moc dobře. V podstatě jí nelze nic vytknout a když, tak leda malou zkušenost ve tvorbě playlistu. Nemohu se ubránit dojmu, že šlo o více méně bezkonceptní, náhodný výběr, ale nevadí mi to. Nevadí, protože věřím, že Zuzka, bude-li se chtít věnovat sólovému vystupování, brzy zjistí, jak se této chyby vyvarovat.

Ten most Zuzka postavila mezi z části veselou a z části vážnou tvorbu Blondýny a autorské písničky

Saši Niklíčkové

. Její vystoupení mi přišlo výrazně šansonovější než jindy a moc se mi líbilo. Jako pozitivum shledávám i to, že pro toto vystoupení odložila ukulele, byť nejsem jeho odpůrcem. Přišlo mi totiž velmi milé, že zde hrála výhradně na nástroj, se kterým ji známe od jejích začátků, tedy na akordeon. O to intenzivněji jsem si mohl uvědomit přerod této mladé dámy, jíž před pár lety, po dvou mateřských, přiměl manžel k přihlášce k nám do Notování (v němž zvítězila), a která teď dozrává ve velmi respektovanou písničkářku. A reakce publika toto mé uvědomění dokonale potvrdila.

„Stejně ty naše holky byly nejlepší,“ řekla mi v pauze po Sašině vystoupení moje žena, stejně jako já zainteresovaná v písničkové soutěži Notování, se kterou jsou jména Saši a Blondýny úzce spjata. A já jí dal zapravdu... Jenomže potom přišla **Bára Štěpánová**, herečka a

Když na tahu, tak s holkama!

Napsal uživatel Karel Vidimský - Cimbura
Pondělí, 18 Říjen 2021 22:12

moderátorka, bývalá sekretářka presidenta Václava Havla atd., vždyť všichni víte. Přesto, že její kariéru sleduji od r. 1974 (film Hvězda padá vzhůru), viděl jsem ji „živou“ mezi Holkami na tahu úplně poprvé v životě. A že je tak skvělou interpretkou převzatých písniček, o tom jsem neměl ani tušení! Začala šansony, mezi nimiž bylo hodně písní po paní Hegerové, přednesených ve zcela vlastním citlivém pojetí. Ale byly i lidovky, semaforové písničky a další velmi různorodý repertoár. V něčem se Bára doprovázela na kytaru a k jiným písním měla nahrané základy. To ale, díky kvalitě jejího zpěvu a příjemnému a bezprostřednímu vystupování, nikoho neuráželo. Bářino finále večera bylo natolik dokonalé, že jsme ji s Kytkou v tichosti přiřadili mezi „naše holky“.

Ten večer v

Carpe diem byl prostě kouzelný. Až do té míry, že jsem si klub, kterému jsem se léta vyhýbal, snad zamiloval. Na to, aby se vše posunulo do pozitivní až velmi milé roviny stačila mírná adaptace sálu a změna provozovatele a personálu klubu. A dotyčného večera krásné atmosféře navíc hodně pomohli, vedle vystupujících, diváků a produkčního akce Slávka Maděry i mistr zvuku Pepa Balcar, fotografka a Pepova asistentka a manželka Rejka a fotograf a mistr světla Jirka Benedikt. Díky všem těmto šťastným okolnostem a šikovným lidem jsem se v Karpáči poprvé cítil po všech stránkách dobře a rád se tam budu vracet. Na

Holky na tahu

zcela určitě!